

love Sigte. Disse Skattelove mener jeg passende kan deles i 3 Grupper. Den første Gruppe er den, der gaar ud paa at forhøje Skatten paa fast Ejendom, den anden Gruppe gaar ud paa at faa forøget Indtægt af Luksusforbrug i forskellige Former og af Fornøjelser, og den tredje Gruppe og den, der altsaa skal give langt de fleste Penge, gaar ud paa at forøge den direkte Beskatning.

Med Hensyn til den første Gruppe, den altsaa, som gaar ud paa at forhøje Skatten paa fast Ejendom, har mit Parti ved sidste Behandling af et tilsvarende Lovforslag stemt imod, at man gik op fra 1,1 til 2 Promille. Det, der nu foreslaas, er ikke alene at blive staaende ved de 2 Promille, men det er tillige samtidig at benytte sig af det, som man dog kan antage for nogenlunde givet, at Ejendommene ved den kommende Vurdering vil blive vurderet til langt højere Summer end nu. Den ærede Ordfører for Venstre (N. Neergaard) omtalte ikke, hvorledes Partiet Venstre stillede sig der overfor. Jeg skulde ikke paa Forhaand anse det for givet, at Tavshed betød Tilslutning. Er det saa, ja, saa er der jo et sikkert Flertal for i Lighed med tidligere at gennemføre det, hvilket vort Parti i og for sig vilde beklage, og vi vilde beklage det særlig ud fra det Synspunkt, at disse Ejendomsskatter paa ingen Maade alene er Statsskatter, men i høj Grad er kommunale Skatter, og det er jo en given Ting, at de kommunale Skatter gennem de Aar, der er gaaet, er vokset meget stærkt, og dermed er det ogsaa en given Ting, at Ejendommene nu og i Særdeleshed Ejendommene paa Landet betaler meget store Ejendomsskatter.

Hvad angaar de Skattelove, som gaar ud paa at beskatte Fornøjelser og Luksus i forskellige Former, har mit Parti den Opfattelse, at det er rigtigt at beskatte Luksus. Den ærede Ordfører for det radikale Parti (Ivar Berendsen) var ogsaa inde paa, om dette kunde anses for rigtigt eller ikke. Jeg synes, det var nogle mærkelige Slutninger, den ærede Ordfører fremkom med; for i og for sig var den ærede Ordfører jo ikke imod, at man søgte at ramme den urimelige Luksus, men hvorledes dette skulde kunne lade sig gøre gennem særlige Skattelove uden netop derved, at man rammer de Punkter, hvor der udøves for stor Luksus, det begriber jeg ikke. Det vil dog være umuligt at vide, om en Mand, der bruger f. Eks. 50,000 Kr. om Aaret, anvender dem paa en saadan Maade, at den ærede Ordfører for det radikale Parti kan mene, det er en fornuftig Anvendelse, eller om Anvendelsen maa karakteriseres som Luksus.

Vi fra vor Side kan tiltræde, at man beskatter Luksus og ogsaa Fornøjelser, og vi kan for saa vidt blankt tiltræde, at man forøger den Skat, som er lagt paa disse Beskatningsgenstande. Vi mener imidlertid, hvor det drejer sig om Fornøjelser, at man bør skelne imellem, om jeg saa maa sige, mere værdifulde Fornøjelser og det som kun er Fornøjelser; og vi mener derfor, at der kunde være Grund til f. Eks. ikke at forhøje Afgiften af Teaterforestillinger, som dog har kulturelle Formaal at tjene, saa meget, som hvor det f. Eks. drejer sig om Billedteatre, om Varieteer, om Cirkus, i det hele taget om Fornøjelser, som efter vort Skøn overhovedet ikke har nogen som helst kulturel Betydning.

Med Hensyn til Indtægten af Sportsopvisninger er vi ligesom de ærede Ordførere af andre Partier enige i, at der bør tages noget Hensyn til, hvilken Sportsgren det drejer sig om. Jeg for mit Vedkommende synes saaledes ikke, at der kan være mindste Tvivl om det berettigede i, at man beskatter Opvisninger af Fodbold. Ved saadanne Opvisninger er det faktisk saaledes, at en mægtig Menneskemængde selv ikke nyder andet end Fornøjelsen ved denne Sportsopvisning. Helt anderledes stiller det sig, hvor det f. Eks. drejer sig om Gymnastikopvisninger, idet jeg skulde tro, at en Mængde af de Mennesker, som kommer og ser paa en saadan Opvisning, gennem det, de der ser, kunde faa Lyst til selv at give sig til at dyrke saamegen Gymnastik som muligt, noget, det sikkert vil være heldigt for alle Individuer at gøre i saa høj Grad, som den paagældendes Konstitution kan bære det.

Med Hensyn til de øvrige Luksusskatter, altsaa Automobilskatten, stiller mit Parti sig paa det Standpunkt, at der i langt højere Grad, end sket er i Lovforslaget, maa skelnes mellem Luksuskørsel og Nyttekørsel. Vi mener ikke, at der overhovedet er rimelig Grund til at tage Afgift af rene Lastautomobiler. Naar man i Bilaget til Loven taler om, at alle andre Transportarter er blevet dyrere, og at man ud fra dette Synspunkt vil begrunde, at der tages en særlig Skat af Lastautomobiler, saa forekommer det mig rigtignok, at det er en højst aparte Begrundelse. For naar det f. Eks. er blevet dyrere at køre paa Jernbane nu, end det var før Krigen, saa er det jo ikke, fordi man gennem Jernbanekørselen opnaar en Indtægt for Staten, tværtimod, hvert eneste Menneske, der kører paa Jernbanen, koster Staten en Mængde Penge. Hvad der bevirker, at det er blevet